

Said Nursî'nin yol arkadaşları kimlerdi?

1925 Senesinde Van Erek Dağı'ndaki inzivadan alınarak Burdur vilayetine, daha sonrada Barla nahiyesine sürgün gönderilen Bediüzzaman, toplumdun izole edilerek yalnızlığa terk edilmişti.

Gözden irak bir köyde ölüp gitmesi beklenen Bediüzzaman; ümmî, okur yazarlığı olmayan köylülerin içerisinde, istikbalin medeniyetini gergef gergef sabırla işleyecek, bir 'Barla Medeniyeti'nin tohumlarını, Anadolu insanının gönlüne ekecekti. Etrafında âlimler, müderrisler yoktu. Mühendisler, öğretmenler yoktu. Hakimler, avukatlar yoktu. Ama Onun cazibesine daha ilk günden kapılan, muhacir Hafız Ahmet'ler, İlamalı Sabriler, Mübarek Süleymanlar vardı.

Bakın kimlerle çıktı yola Bediüzzaman?

Urgancı Hilmi, Semerci Mustafa, Bahçeci Süleyman, Demirci Salih, Marangoz Ahmet, Çerçi Bekir, Amele Süleyman, Çilingir Ali, Tenekeci Mehmet, Saatçi Lütfi, Terzi Mehmet, Keçeci Mustafa.

Bunlardan ne olur demeyin Allah aşkına. Bunlarda öyle bir ihlas, öyle bir samimiyet öyle bir sabır vardı ki;

"Eder tedvir-i alem bir mekinin kuvve-i azmi

Cihan titrer sebat-ı erbab-ı pay-ı metanetten." (N.Kemal)

Bu ümmî köylüler, bu çiftçi amele insanlar; Yasakların, dipçiklerin, karakolların, hapishanelerin, sürgünlerin en yamanlarına yiğitçe göğüs gerdiler. Üstadları Bediüzzaman'ın arkasında ve yanında yan yana omuz omuza durdular.

Bediüzzaman da mukaddes iman davasını bu sıradan insanların ihlaslı hizmetlerinin ve iman dolu omuzlarının üzerinden müderrislere, mühendislere, muallimlere ve bilumum beşeriyete ulaştırmayı başardı.

Bu haliyle; 'Nurculuk Olgusu'nun ve hareketinin üzerinde analizler yapmak, bu durumu ve bu tebliğ metodunu irdelemek ve hakkında tezler hazırlamak bir vedia olarak önümüzde durmaktadır.

Atilla YILMAZ

ahocam@hotmail.com